



ชื่อหนังสือ:	ม ง กุฎ ดอก ส้ม
ผู้แต่ง:	กัญญา สุจริตกุล
สำนักพิมพ์:	แสงดาว
ปีที่พิมพ์:	2553
พิมพ์ครั้งที่:	1
ราคา:	180 บาท

คำแก้ว สาวน้อยเมืองเหนือวัยประมาณ 15 ปี บอบบางแลดูน่าสงสาร เธอมีความฝันสวยงามเฉกเช่นเด็กสาวทั่วไปคือการสวมชุดวิวาห์ที่ขาวสะอาดราวกับเจ้าหญิงน้อยๆ ในเทพนิยายและดอกส้มคือดอกไม้ที่คำแก้วรักมากที่สุด เธอปรารถนาและรอคอยมาชั่วชีวิตที่จะได้นำมันมาร้อยเป็นมงกุฎและสวมใส่ในวันแต่งงาน แต่ในความเป็นจริงเธอถูกส่งมาเป็นภรรยาของเจ้าสัวชราท่านหนึ่งแห่งย่านภาษีเจริญ เจ้าสัวขงสื่อเถียง คือว่าที่สามีของคำแก้ว เขามีอายุ 60 ปีแล้ว คำแก้วถูกส่งมาภายหลังการเสียชีวิตของบิดา เนื่องจากหนี้สินที่มากมาย และมารดาเลี้ยงของเธอไม่ปรารถนาจะเลี้ยงดูเธออีกต่อไป

คำแก้วเดินทางมาถึงยังคฤหาสน์ใหญ่สีแสดอย่างเงิบเงียบ โดยที่ทุกคนที่อาศัยอยู่ในคฤหาสน์หลังนี้ไม่มีใครล่วงรู้ เนื่องจากท่านเจ้าสัวรู้ดีว่าการหาภรรยาเล็กๆ เพื่อมาเสริมบารมีในวัยขนาดนี้นั้นเป็นเรื่องที่น่าอับอาย ท่านจึงเลือกที่จะไม่บอกกล่าวใคร เมื่อมาถึงคำแก้วได้ กิมลิ่ง เด็กสาวชาวจีนท่าทางแก่นแก้วและซุกซนไม่เกรงกลัวใคร ให้มาเป็นต้นห้องคอยรับใช้เธอ แต่การพบกันครั้งแรกระหว่างคำแก้วและกิมลิ่งไม่เป็นที่น่าประทับใจสักเท่าไรนัก เมื่อกิมลิ่งรู้สึกว่าคุณนายคนใหม่ดูสวยงามและเยือกเย็นก็จริง แต่แท้จริงแล้วซ่อนความอามิตและร้ายกาจไว้ กิมลิ่งเกลียดคุณนายคนใหม่ เธอฝันที่จะเป็นคุณนายที่สี่แห่งใช้ชีวิตอย่างร่ำรวยสุขสบาย เธอเกลียดคุณนายคนใหม่ที่มาแย่งตำแหน่งของเธอ ส่วนคำแก้วเองก็เกลียดชังเด็กสาวที่ช่างต่อล้อต่อเถียง ซุบซิบนินทา แถมกระด้างกระเดื่องต่อเธอยิ่งนัก

ท่านเจ้าสัวพาเธอไปแนะนำตัวต่อภรรยาทั้งสามคนซึ่งอยู่ที่นี้มานาน เม่งฮวย ภรรยาชาวจีนคนแรกของท่านเจ้าสัวที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา เธอเป็นเพียงหญิงที่ไร้เสน่ห์ในสายตาสามี หากแต่ทุกสิ่งทุกอย่างในบ้านท่านเจ้าสัวก็ให้เกียรติเธอเป็นผู้ดูแลบริหารจัดการ และเป็นผู้ที่คอยควบคุมดูแลบริวารทุกคน อำนาจสิทธิ์ขาดทุกอย่างจึงเป็นของเม่งฮวย โดยที่ท่านเจ้าสัวไม่เคยเข้ามายุ่งเกี่ยวเลยแม้แต่น้อย อีกทั้งยังไม่มาร่วมหลับนอนกับเธอเฉกเช่นสามีภรรยาทั่วไปอีกด้วย เม่งฮวยต้อนรับคำแก้ตัวตามหน้าที่ต่างๆ ที่ในใจลึกๆ แล้วเธอไม่เห็นด้วยเลยที่ท่านเจ้าสัวมีภรรยาเพิ่มและอายุน้อยถึงเพียงนี้

เย็นหลัง คือภรรยาคนที่สองของท่านเจ้าสัว ท่านเจอเธอเมื่อเดินทางไปติดต่อกำที่สิงคโปร์ในฐานะหลานสาวท่านทูต แต่ความจริงว่าแท้จริงแล้วเธอไม่ได้เป็นหลานสาวท่านทูตโดยสายเลือด หากแต่เป็นเพียงญาติห่างๆ ของแม่บ้านที่ทำงานให้แก่ท่านทูตเท่านั้น ความสวยงามบวกความฉลาดเฉลียวและทะเยอทะยานทำให้เย็นหลังจดจำและเลียนแบบมารยาทสมบัติผู้ดีได้ทุกประการ เมื่อวันเวลาผ่านไปเธอก็สามารถเลื่อนฐานะกลายเป็นหลานสาวท่านทูตได้อย่างแนบเนียน และด้วยความทะเยอทะยานนี้เอง ทำให้เธอกลายเป็นภรรยาคนที่สองของเจ้าสัวภายในระยะเวลาที่ไม่นานนัก เย็นหลังแสดงท่าทีต้อนรับคำแก้ตัวอย่างอบอุ่นแม้ว่าหางตาจะแอบแสดงความอิจฉาริษยาและดูร้ายออกมาบ้าง แต่เธอก็พยายามซ่อนมันไว้ภายใต้ท่าทีที่เรียบร้อย อ่อนหวาน ตามแบบฉบับของเธอ

เหม่แก้ว หรือ โรส คุณนายนางเอกคณะอุปรากรจีน เธอเป็นคนที่สวยที่สุดในบรรดาภรรยาทั้งหมด ยามว่างเธอมักชอบร้องเพลงและรำร่ายอยู่เสมอๆ ท่าทางที่ร่าเริงคังคังตัวน้อยๆ มารยาทหญิงหลายร้อยเล่ม เกวียนที่สรรหามาใช้ ทำให้โรสเป็นที่โปรดปรานของท่านเจ้าสัวยิ่งนัก สร้างความอิจฉาให้แก่บรรดาภรรยาคนอื่นๆ ของท่านเจ้าสัวอย่างยิ่ง คำแก้ตัวของอนุญาตท่านเจ้าสัวไปพบโรสเอง แต่โรสไม่ยอมออกมาพบบอก แต่เพียงว่าไม่สบายให้เธอกลับไปก่อน คำแก้ตัวกลับมาที่ห้องของเธอด้วยความรู้สึกแปลกๆ กับคนที่นี่

คืนแรกของการเข้าหอ คำแก้ตัวไม่ได้มีความรู้สึกอึดอัดในความรักเลย เมื่อสามีของเธอคือ นกกระยางแก่เท่านั้น กลางดึกคืนนั้น ท่านเจ้าสัวก็จำต้องรีบจากภรรยาคนล่าสุดไปเนื่องด้วยโรสไม่สบาย คำแก้ตัวเองก็ไม่ได้รู้สึกอึดอัด แต่กลับรู้สึกสบายใจอย่างประหลาดเมื่อต้องอยู่คนเดียว เธอใช้เวลาในขณะนั้นนึกถึงบ้านที่เซียงดาว ไร่ส้มและบิดาของเธอ ซึ่งเป็นอดีตและความทรงจำที่มีค่า มีความสุข และไม่มีวันหวนกลับมาได้อีกเลย

ชีวิตในแต่ละวันของคำแก้วดำเนินไปอย่างน่าเบื่อหน่าย เธอเริ่มเห็นความจริงภายใต้ความร่ำรวย และใหญ่โตของตระกูลนี้ เต็มไปด้วยความลึกลับและมีดคำ ปริศนาบ่อน้ำหลังบ้านที่ดูกร้างและเย็นเยียบ หญิงสาวก็คนที่ต้องตายอย่างน่าอนาถในบ่อร้างนั้น ความอิจฉาริษยาแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันระหว่างภรรยา ทั้งสามคนของท่านเจ้าสัว เป็นสิ่งที่ทำให้เธอต้องคอยระแวงระวังตัวอยู่ตลอดเวลา

โรสหรือคุณนายที่สาม เริ่มแหวะเวียนมาเป็นเพื่อนคุยของคำแก้วอยู่เสมอ แม้ว่าเธอจะมีที่ทำแปลกในตอนแรก โรสคุยได้ทุกเรื่องตั้งแต่เรื่องบนเตียงไปจนถึงชีวิตความเป็นอยู่ต่างๆ ในบ้านที่ต้องแข่งขันกับภรรยาของท่านเจ้าสัว คู่อาฆาตที่สำคัญของโรสคือ เชนหลังสตรีหน้าเนื้อใจเสียนั่นเอง เธอแข่งมีลูกกับโรส และแล้วโรสก็เป็นฝ่ายชนะเมื่อเธอมีลูกชายและคลอดออกมาก่อนลูกสาวเชนหลัง ทั้งที่เชนหลังให้หมอใช้ คิมดิงเด็กออกมาอย่างสุดความสามารถแต่ก็ไม่เป็นผล โรสหัวเราะเสียงดังลั่นอย่างภาคภูมิใจในชัยชนะของตนเอง ในขณะที่คำแก้วรู้สึกสยดสยองเป็นอย่างยิ่ง

เชนหลังคืออีกคนที่พยายามสนิทสนมกับคำแก้ว บ่ายจัดวันหนึ่งเชนหลังต้องการให้คำแก้วตัดผมให้เธอ แม้ว่าคำแก้วจะปฏิเสธ และแล้วก็เกิดเหตุขึ้นเมื่อกรรไกรคมกริบได้ตัดใบหูของเชนหลังเข้าโดยบังเอิญ เสียงร้องโอดโอยปนกับเสียงคำทอได้ดังขึ้นก้อง คำแก้วหน้าซีดเผือด เธอหลบเข้าไปในห้องและอยู่ที่นั่นตลอดบ่ายโดยที่ไม่กล้าออกมาอีกเลย แต่เหตุการณ์นี้กลับสร้างความสะใจและสามใจให้แก่โรสและเม่งฮวยยิ่งนักที่มีใครสักคนสามารถจัดการนังคุณนายที่สองจอมยิ่งผยองได้

วันที่เก้าเดือนเก้า เป็นวันคารวะญาติอาวุโสตามธรรมเนียมจีนโบราณ วันนั้นเป็นวันแรกที่คำแก้วได้มีโอกาสพบกับ คุณชายใหญ่ หรือ ก้องเกียรติ เจนพาณิชย์สกุล บุตรชายคนโตของเม่งฮวย เมื่อแรกที่ได้พบหน้าก้องเกียรติรู้สึกถึงความผูกพัน สงสารและอบอุ่นอย่างประหลาด ซึ่งคำแก้วเองก็รู้สึกไม่แตกต่างกัน คุณชายใหญ่ไม่ได้พักที่นี่หากแต่มีบ้านส่วนตัวอยู่ที่สาธร โดยท่านเจ้าสัวมอบกิจการทั้งหมดให้เขาเป็นผู้ดูแล แต่เพียงผู้เดียว คำแก้วมีโอกาสพูดคุยกับคุณชายใหญ่มากตาม โอกาส ทั้งคู่รู้สึกดีต่อกัน ทำให้ความรู้สึกเธอในการอาศัยอยู่ที่คฤหาสน์แห่งนี้เริ่มดีขึ้น ก้องเกียรติชอบเป่าขลุ่ยและเป็นเครื่องดนตรีที่เธอชอบเช่นกัน เขาสัญญาว่าจะหาครูมาสอนให้เธอ คำแก้วดีใจมากอย่างน้อยชีวิตของเธอก็ไม่น่าเบื่อจนเกินไปนัก

เรื่องยศ เพื่อนสนิทของก้องเกียรติคือครูสอนดนตรีของคำแก้ว ไม่มีใครรู้ว่าหนุ่มหน้าสวยเพื่อนสนิทของก้องเกียรติคนนี้มีความรักที่ผิดวิสัยธรรมดา เขามีจิตเสน่หาก้องเกียรติ วันหนึ่งเรื่องยศบอกความจริงแก่ คำแก้วว่า ก้องเกียรติแอบมีใจให้เธอ ทำให้คำแก้วมีความสุขและความทุกข์ไปได้ในขณะเดียวกัน เพราะรู้ว่านี่เป็นความรักต้องห้าม เรื่องยศลอบมองความทุกข์ระทมของคำแก้วอย่างสามใจ

วันที่เจ็ดเดือนสิบสองคืองานฉลองครบรอบวันเกิดของท่านเจ้าสัวอายุครบ 65 ปี บรรดาคุณนายต่างๆ ของท่านเจ้าสัวประธานการแต่งตัวกันอย่างเอิกเกริก มีเพียงคำแก้วเท่านั้นที่แต่งตัวแบบไทยๆ สร้างความไม่พอใจให้แก่ท่านเจ้าสัวและบรรดาคุณนายทุกคนเป็นอย่างยิ่ง ในงานเต็มไปด้วยเสียงอ่อนหวาน คำแก้วรู้สึกเบื่อหน่ายกับภาพมายาจอมปลอมเหล่านี้เต็มที คำแก้วคิดจะหลบหน้าผู้คนเพื่อไปพักผ่อน แต่เหตุการณ์ก็ไม่เอื้ออำนวยให้ทำเช่นนั้นได้ เมื่อ คุณชายเล็ก หรือ คุณเกียรติกร กับ คุณหนูกรรมกรีน บุตรสาวคนสุดท้ายของลูกชายของโรสและลูกสาวของเอนหลัง วิ่งไล่จับจนชนแจกันลงมาแตก สองพี่น้องทะเลาะกัน เม่งฮวยตบหน้าลูกเลี้ยงทั้งสองพร้อมทั้งดูตัวอย่างหยาบคาย มารดาของเด็กทั้งสองต้องเข้ามาห้ามทัพ คุณนายทั้งสามจึงทะเลาะกันอย่างรุนแรง คำแก้วเริ่มรู้สึกรำคาญจึงพูดเปรยๆ ว่าไม่น่าเป็นเรื่องใหญ่โต ก็แค่แจกันใบเดียว คุณนายทั้งสามหันกลับมาดูงานเธอทันทีว่าเพราะความเป็นตัวช่วยของเธอทำให้เรื่องร้ายๆ ต้องเกิดขึ้นในบ้าน คำแก้วเดินออกมาจากในงาน เธอหลุดตัวลงนั่งริมสวนแห่งนั้นและร้องไห้อย่างหนัก

เธอหลบหน้าผู้คนไปนอนพักผ่อนตอนบ่าย ระหว่างที่นอนหลับเธอฝันเห็นหญิงสาวมากมายที่ตะเกียกตะกายร้องขอชีวิตอย่างน่าเวทนา คำแก้วสะดุ้งตื่นด้วยความรู้สึกหวาดกลัว แต่เธอก็ตัดสินใจลุกขึ้นสู้ด้วยการแต่งตัวลงไปร่วมงานในตอนค่ำ ที่โต๊ะอาหารคำแก้วพยายามเอาใจท่านเจ้าสัวด้วยการกอดจูบท่าน แต่ท่านเจ้าสัวโกรธมากที่เธอทำเช่นนั้น เขาลุกขึ้นผลักเธอออกด้วยความรังเกียจและขยะแขยง

หลังจากเหตุการณ์วันนั้น ท่านเจ้าสัวก็แทบจะไม่แตะต้องเธออีกเลย คำแก้วรู้สึกแค้นมาก เธอจึงพยายามหาวิถีทางเพื่อความอยู่รอด การมีทายาทสืบสกุลคือทางออกที่ดีที่สุด คำแก้วจึงใช้มารยาต่างๆ นานับประการทำให้ท่านเจ้าสัวกลับมาร่วมหลับนอนกับเธออีกครั้ง คำแก้วสามารถทำสำเร็จ แต่เธอยังไม่ท้อง เธอจึงตัดสินใจทำแผนหลอกทุกคนว่าเธอกำลังท้อง ช่วงนี้สร้างความยินดีให้แก่ท่านเจ้าสัวมาก ท่านกลับมาเอาอกเอาใจเธอดังเดิม คำแก้วรู้สึกอึดอัดใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ความสุขมักอยู่กับคนเราได้ไม่นาน เมื่อกิมลิ่งเด็กรับใช้เห็นผ้าอนามัยเปื้อนโลหิตในชักโครก เธอจึงคิดจะใช้มันเป็นเครื่องทำลายคุณนายที่สี่ในทันที คำแก้วเข้ามาเห็นแววตาที่ประสงคร้ายของกิมลิ่ง ทำให้เธอบังคับให้เด็กรับใช้กินผ้าอนามัยผืนนั้นเข้าไป กิมลิ่งยอมทำตาม เธอกลั๊กลีนกินทั้งน้ำตา จึงเป็นที่โจษขานกันไปทั่วอาณาจักรว่า คุณนายที่สี่เมื่ออายุยังน้อย หากแต่จิตใจเหี้ยมโหดอำมหิตผิดมนุษย์ยิ่งนัก เหตุการณ์ในวันนั้นสร้างความขวัญหนีดีฝ่อให้แก่กิมลิ่ง เธอจับใจอยู่หลายวันจนเสียชีวิตในที่สุด คำแก้วรู้สึกสับสนและหวาดกลัวในสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่หลายวัน

ระหว่างนั้นเธอเริ่มสนิทกับโรสและไว้วางใจให้เป็นเพื่อนคุยและที่ปรึกษาที่ดีเสมอ แต่โรสก็ไม่ค่อยจะอยู่ติดบ้านนัก เธอเป็นคุณนายเพียงคนเดียวที่ชอบออกจากบ้านไปดูจิว เล่นไพ่ตามที่ต่างๆ แถมยังแอบคบผู้ชายอีกด้วยคือ นายแพทย์ทรงชัย หรือ นายชุ่นใช้ โรสมักแอบลอบมาพบปะเขาเสมอ ทั้งสองวางอนาคตด้วยกันว่าวันหนึ่งเขาจะเป็นผู้พาโรสหนี โรสเคยชวนคำแก้วออกไปเที่ยวเล่นข้างนอกบ้างในบางครั้ง เธอชวนคำแก้วไปดูเธอเล่นไพ่บนกระโจม ตอนเธอก็มักไปหยิบไพ่บนกระโจมได้โต๊ะ ก็ได้เห็นขาเกี่ยวกันอยู่ คำแก้วพยายามเตือนโรส แต่ทำให้โรสโมโหมากและไม่ให้มายุ่งกับเรื่องส่วนตัวของเธออีก

คำแก้วรู้สึกอ้างว้างเมื่อโรสไม่ค่อยมีเวลาว่าง เธอเริ่มหันมาสูบบุหรี่ ดื่มเหล้ามาหลาย วันหนึ่งเธอต้องแปลกใจที่พบว่า ผู้ที่เปิดประตูห้องเข้ามาหาเธอคือคุณชายใหญ่ ก้องเกียรติเข้ามาเพื่อที่ดูแลคำแก้วด้วยความเป็นห่วงเป็นใย อีกทั้งยังสารภาพความรู้สึกที่มีต่อเธอ คำแก้วร้องไห้ด้วยความเจ็บปวดร้าวและเริ่มดื่มเหล้ามาหลายครั้ง เมื่อตื่นมายามบ่ายเธอได้ยินเสียงคำทออย่างรุนแรง เมื่อเย็นหลังนำคนไปลาภ โรสกลับมาจากรังรักของเธอ โรสร้องไห้แทบขาดใจพร้อมอุอาผาดเย็นหลัง แวดตาของเย็นหลังมีแต่ความสะใจที่สามารถกำจัดเสี้ยนหนามได้ คำแก้วกลับไปอีกครั้ง สติสัมปชัญญะในการรับรู้เริ่มลดน้อยถอยลงทุกที

เที่ยงคืนเสียงเพลงอุปรากรจีนดังขึ้น เสียงแหลมสูงหวานบ่งบอกถึงความโศกเศร้า ความหวังซึ่งสูญสลายอย่างไม่มีการกลับคืน คำแก้วตื่นอีกครั้ง เธอเห็นโรสกำลังร้ายร้ายอยู่ ก่อนที่จะถูกชายร่างกำยำห้ามเธอไป และเหวี่ยงลงสู่บ่อนรก ภาพที่เห็นทำให้คำแก้วหวาดกลัวจนไม่กล้ากริร้อง เธอวิ่งไปยังห้องของบุตรชายคนโตของสามีทันที คุณก้องเกียรติชายผู้เดียวที่เธอรักและรักเธอคือคนเดียวที่จะช่วยเธอได้ แต่เมื่อผลึกประตูห้องเข้าไป ภาพที่เห็นทำให้หัวใจเธอเย็นเยียบ ภาพชายสองคนเปล่าเปลือยและกอดกระหวัดกันบนเตียง ชายหนึ่งนั่นคือคุณก้องเกียรติ ส่วนอีกชายหนึ่งนั่นคือครูสอนดนตรี เธอปิดประตูลงอย่างเงียบเชียบ เสียงกริร้องอย่างรุนแรงเมื่อสติสัมปชัญญะขาดลง ทำให้เซงสี่เกียงต้องรีบเปิดประตูเข้าไป ภาพที่เห็นคือคุณนายที่ใส่กำไลดั่งที่มดตนเองอยู่อย่างรุนแรง เขาเข้าไปปลอบประโลมและพยายามเรียกความทรงจำเธอให้กลับคืนมา แต่อนิจจา...ทุกอย่างสายไปแล้ว

หลายเดือนผ่านไป เซงสี่เกียงกลับจากสหรัฐอเมริกาพร้อม คุณนายหม่อม คนใหม่ เขากลับมาหนุนแน่นด้วยฝีมือแพทย์ศัลยกรรมมือหนึ่ง บ่อยครั้งที่คุณนายหม่อมจะเห็นผู้หญิงรูปร่างบอบบาง สวมชุดสีขาวบริสุทธิ์เวียนแหวกกอไม้ดอก พิมพำกับตัวเอง "มงกูดอกส้มของฉันหายไปไหน...ช่วยหามงกูดอกส้มให้ฉันที..." แต่ไม่มีใคร ได้อินคำพร่ำวอนของคำแก้วเลย...

มงกุฏดอกส้ม...เป็นเรื่องของ **คำแก้ว** สาวน้อยคนหนึ่งที่มีความฝันที่จะได้สวมชุดวิวาห์ที่ขาวสะอาด ฟุฟอง แลดูบริสุทธิ์ราวกับเจ้าหญิงน้อยๆ ในเทพนิยาย และ **“ดอกส้ม”** คือดอกไม้ที่คำแก้วรักมากปรารถนาและรอคอยมาชั่วชีวิตที่จะได้นำมันมาร้อยเป็นมงกุฏเพื่อสวมใส่ในวันแต่งงาน...

แต่ความฝันก็ไม่เป็นจริง เมื่อชีวิตจริงแม้แต่งงานแต่งงานก็ไม่เคยมี คนที่เรียกว่าสามีก็ไม่เคยรักและไม่ใช้ภรรยาคนแรก ส่วนคนที่เธอรักและรักเธอก็กลายเป็นชายที่ผิดเพศ ชายรักร่วมเพศ ทำให้ความหวังสุดท้ายที่จะพาเธอให้มีโอกาสสวมมงกุฏดอกส้มพังทลายลง รวมทั้งการที่เธอได้รับรู้เหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวอีก ทำให้เธอรับไม่ได้และหลุดออกจากโลกแห่งความจริงในที่สุด

มงกุฏดอกส้ม...ก็คงเป็นเพียงแค่ความฝัน....ที่ไม่เป็นจริงอีกต่อไป.